

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Pavla Molka (soudce zpravodaj) a soudců Petra Mikeše a Kateřiny Kopečkové v právní věci žalobce: **I. S.**, zast. Mgr. Tomášem Císařem, advokátem se sídlem Vyšehradská 415/9, Praha 2, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 10. 2024, č. j. MV-127803-9/SO-2024, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 3. 2025, č. j. 13 A 53/2024-49,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce je státním příslušníkem Ukrajiny. Dne 10. 5. 2023 podal žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání na území ČR. V den podání žádosti a následně dne 14. 6. 2023 Ministerstvo vnitra (dále jen „ministerstvo“) vyzvalo žalobce k odstranění vad žádosti. Žalobce i přes tyto výzvy nedoložil potvrzení o bezdlužnosti od příslušné okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“). Ministerstvo proto usnesením ze dne 15. 11. 2023, č. j. OAM-12634-9/DP-2023, řízení zastavilo dle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Proti tomuto usnesení se žalobce odvolal. Společně s odvoláním doložil i požadované potvrzení o bezdlužnosti. Žalovaná však v záhlaví citovaným rozhodnutím jeho odvolání zamítla.

[2] Žalobce se bránil proti rozhodnutí žalované žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který ji v záhlaví citovaným rozsudkem zamítl. Městský soud se ztotožnil s postupem ministerstva a potvrdil závěry žalované, dle níž nedoložení obligatorních příloh k žádosti dle § 46 odst. 7 písm. d) ve spojení s § 178e odst. 1 a 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), vylučuje věcný přezkum a vydání meritorního rozhodnutí. K otázce přiměřenosti

dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života městský soud odkázal na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), dle níž správní orgán tuto otázku nemusí posuzovat v případě, kdy ve věci nerozhoduje meritorně. Městský soud rovněž konstatoval, že správní orgány nepochybily, když nepřihlédly k dokladu následně dodanému v odvolacím řízení.

[3] K žalobcovým obavám z vycestování zpět na Ukrajinu v důsledku neprodloužení dlouhodobého pobytu v ČR městský soud připomněl, že žalobce může svou situaci řešit například opětovnou žádostí o prodloužení platnosti pobytové karty, žádostí o vízum za účelem strpění či o doplňkovou ochranu. Současně poukázal na judikaturu NSS, podle které není uložení povinnosti vycestovat z území ČR (nikoliv povinnosti navrátit se do země původu), v důsledku zrušení pobytového oprávnění, v rozporu se zásadou *non-refoulement*. Doplnil, že Ukrajincům nesplňujícím podmínky dočasné ochrany je z důvodu válečného konfliktu na Ukrajině běžně udělováno vízum za účelem strpění.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalované

[4] Proti tomuto rozsudku žalobce (dále „stěžovatel“) brojí kasační stížností z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). K ní připojil rovněž žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] Stěžovatel namítá nezákonnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. Městský soud dle něj řádně nepřezkoumal činnost správních orgánů, které nevycházely z dostatečně zjištěného skutkového stavu, čímž porušily § 2 odst. 3 a 4 a § 3 správního řádu. Stěžovatel považuje správní rozhodnutí za nesprávná a formalistická. Ministerstvo k zastavení řízení nemělo relevantní důvod. Stěžovatel je přesvědčen, že městský soud se nevypořádal s žalobními námitkami, v kasační stížnosti je proto opakuje.

[6] Stěžovatel trvá na tom, že bezdlužnost v rozhodném období prokázal vyúčtováním OSSZ, z něhož je patrné, že vůči ní nemá evidovány žádné závazky. Tvrdí, že zákon o pobytu cizinců výslovně nestanovuje konkrétní formu potvrzení. Bezdlužnost je proto možné doložit jakýmkoliv přezkoumatelným způsobem, tedy i vyúčtováním. Tím se však městský soud v odůvodnění napadeného rozsudku vůbec nezabýval. Ministerstvo mohlo navíc stěžovatele ještě jednou vyzvat k doložení správného potvrzení. Stěžovatel na okraj namítá existenci zřejmých vad ve způsobu vedení správního spisu.

[7] Vzhledem k tomu, že ministerstvo řízení usnesením zastavilo, stěžovatel neměl vůbec možnost seznámit se s podklady rozhodnutí a případně je doplnit. V odvolacím řízení navíc doložil potvrzení o bezdlužnosti OSSZ (v požadované formě), z něhož bylo zřejmé, že splňoval podmínky i v době rozhodování v prvním stupni správního řízení. Jednalo se tak o doložení nikoliv nové, nýbrž již existující skutečnosti, což by mělo mít vliv na prolomení zásady koncentrace řízení.

[8] Stěžovatel dále zdůraznil, že je bezúhonný a pro společnost není nijak nebezpečný. Pobyt v ČR mu byl několikrát prodloužen. Zastavení řízení proto považuje za zjevně nepřiměřené, mající negativní dopad do jeho soukromého a rodinného života. Ministerstvo mělo v tomto ohledu zvážit otázku přiměřenosti napadeného rozhodnutí a zohlednit

pokračování

rozhodující faktory uvedené v § 174a zákona o pobytu cizinců, tj. délku pobytu cizince na území, společenské a kulturní vazby či rodinné a ekonomické poměry. Městský soud zcela vytěsnil skutečnost, že je stěžovatel do české společnosti již silně integrován.

[9] V odůvodnění návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že má v ČR vytvořené pevné profesní, sociální a kulturní zázemí. Již dlouhou dobu zde pobývá se svou manželkou. Zdůraznil, že se v ČR nedopustil žádného protiprávního jednání. Podstatou tohoto řízení je pouze formálně nesprávně doložené splnění podmínky bezdlužnosti. Nepřiznáním odkladného účinku by došlo k narušení jeho soukromého života, přičemž by mu mohla vzniknout nenahraditelná újma. Naopak jeho přiznáním nemůže být dotčen žádný veřejný zájem. Z bezpečnostních důvodů se stěžovatel nemůže navrátit do své vlasti, kde v současnosti probíhá válečný konflikt. Stěžovatel z výše uvedených důvodů navrhuje, aby NSS přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, zrušil rozsudek městského soudu, případně dřívější správní rozhodnutí a věc vrátil městskému soudu či příslušnému správnímu orgánu k dalšímu řízení.

[10] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti plně odkazuje na své rozhodnutí a napadený rozsudek, s jehož závěry se plně ztotožňuje. Stěžovatel totiž nepřináší žádnou argumentaci, se kterou by se správní orgány a městský soud již dříve nevypořádaly. K návrhu na přiznání odkladného účinku uvedla, že jeho nepřiznáním pravděpodobně dojde k faktickému ukončení pobytu stěžovatele v ČR. Z hlediska ochrany veřejného zájmu žalovaná nenamítá nic proti přiznání odkladného účinku. Navrhuje kasační stížnost zamítnout.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[11] NSS posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[12] Co se týče přípustnosti jednotlivých kasačních námitek podle § 104 odst. 4 s. ř. s., z judikatury NSS plyne, že námitky nejsou přípustné, opírají-li se jen o jiné důvody, než ty uvedené v § 103 s. ř. s., nebo o důvody neuplatněné v řízení před krajským (městským) soudem, jehož rozhodnutí je přezkoumáváno. Stěžovatel je povinen v kasační stížnosti reagovat na argumentaci krajského (městského) soudu a *kvalifikovaným způsobem* zpochybňovat právě jeho závěry (usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS).

[13] Jednou z kasačních námitek stěžovatel namítá, že žalovaná měla zohlednit doložení potvrzení o stěžovatelově bezdlužnosti v odvolacím řízení, což mělo mít vliv na prolomení zásady koncentrace řízení. Obsahově totožnou námitku uplatnil rovněž v rámci žalobní argumentace. Městský soud na ni již dostatečně reagoval v bodě 20 napadeného rozsudku. Uvedl, že postup žalované, která nepřihlédla k potvrzení následně dodanému v odvolacím řízení, byl správný a souladný s judikaturou NSS (rozsudky ze dne 19. 1. 2017, č. j. 10 Azs 206/2016-48, a ze dne 30. 3. 2020, č. j. 1 Azs 513/2019-34).

[14] Rovněž s námitkou negativního dopadu zastavení řízení o žádosti do jeho soukromého a rodinného života se městský soud v bodě 19 napadeného rozsudku dostatečně

vypořádal odkazem na relevantní judikaturu NSS (rozsudek ze dne 9. 8. 2022, č. j. 7 Azs 117/2022-31), podle níž nejsou správní orgány povinny posuzovat přiměřenost dopadů do soukromého a rodinného života, nerozhodují-li o žádosti meritorně. Stejně tak městský soud dostatečně reagoval na uplatněnou žalobní (a následně též kasační) námitku ohledně důsledků neprodloužení pobytového oprávnění stěžovateli v souvislosti s aktuální bezpečnostní situací na Ukrajině. V bodě 21 napadeného rozsudku odkázal na přílehlavý rozsudek NSS ze dne 18. 11. 2022, č. j. 3 Azs 235/2022-27.

[15] Pokud jde o kasační námitku, že ministerstvo mohlo stěžovatele ještě jednou vyzvat k doplnění dokladu o bezdlužnosti, NSS uvádí, že rovněž touto otázkou se již městský soud zabýval, a to konkrétně v bodě 17 napadeného rozsudku. Stejně tomu je i ohledně námítky, že zákon nestanovuje pouze jednu formu potvrzení o bezdlužnosti a je tudíž možné ji prokázat jakýmkoliv přezkoumatelným způsobem, tedy i vyúčtováním. Také této otázce se městský soud věnoval. Zopakoval zejména relevantní zákonná ustanovení obsahující výčet obligatorních příloh žádosti, při jejichž nepředložení je vyloučen věcný přezkum žádosti. K tomu odkázal na relevantní rozsudky NSS ze dne 10. 9. 2014, č. j. 6 As 136/2013-56, ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 Azs 76/2015-24, a ze dne 25. 4. 2018, č. j. 4 Azs 43/2018-41.

[16] Dílčími námitkami dále stěžovatel upozorňuje na a) existenci zřejmých vad ve způsobu vedení správního spisu, b) nemožnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí z důvodu zastavení řízení o žádosti a c) přepjatý formalismus v rozhodování správních orgánů. NSS k tomu uvádí, že městský soud se plně ztotožnil s rozhodnutím žalované, v němž se žalovaná podrobně věnovala také těmto třem dílčím otázkám (strany 11 a 12 rozhodnutí žalované). Není proto vadou, pokud městský soud na toto vypořádání jednoduše odkázal (viz poslední věta bodu 22 napadeného rozsudku). Stěžovatel pak v kasační stížnosti nevznnesl žádnou novou argumentaci, s níž by se žalovaná (městský soud odkazem na její odůvodnění) již dříve nevypořádala.

[17] NSS shledal, že tyto všechny kasační námitky jsou zcela shodné s námitkami žalobními a městský soud již na ně v napadeném rozsudku dostatečně reagoval, včetně odkazu na přílehlavou judikaturu. Sám stěžovatel ostatně v bodě IV.6 doplnění kasační stížnosti přiznal, že žalobní námitky opakuje, a skutečně tomu tak je, v případě některých z výše uvedených kasačních bodů doslova. Například bod 11 doplnění kasační stížnosti je doslovnou kopií bodu 8 žaloby, bod 12 kopií bodu 9 žaloby a body 20 až 24 doplnění kasační stížnosti, týkající se přiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života, jsou doslovnou kopií bodů 15 až 23 žaloby, pouze s odlišným rozdělením odstavců a doplněním závěrečné věty o nedostatečnosti vypořádání městským soudem (k této tvrzené nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku viz níže). NSS proto dospěl k závěru, že výše uvedené kasační námitky jsou nepřipustné (usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, č. j. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, nebo ze dne 14. 6. 2016, č. j. 1 As 271/2015-36, bod 13).

[18] NSS nyní posoudí přijatelnost zbylé kasační námitky.

[19] Ve věcech, v nichž před krajským (městským) soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po přezkumu přípustnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem *podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele* (§ 104a odst. 1 s. ř. s.). Pokud by tomu tak totiž nebylo, musela by být odmítnuta jako nepřijatelná. NSS přijme kasační stížnost k věcnému přezkumu pouze v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad

pokračování

rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo potřeby překonání judikatury, nebo ii) v případě zásadního pochybení krajského (městského) soudu (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[20] Jedinou přípustnou námitkou je tvrzená nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. Městský soud se dle stěžovatele nevypořádal se všemi žalobními námitkami a dostatečně nepřezkoumal činnost správních orgánů, které jednaly v rozporu se zásadami správního řádu. Podle ustálené judikatury platí, že má-li být soudní rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být patrné, jaký skutkový stav vzal krajský soud za rozhodný, jakým způsobem postupoval při posuzování rozhodných skutečností, proč považuje právní závěry účastníků řízení za nesprávné a z jakých důvodů považuje pro věc zásadní argumentaci účastníků řízení za lichou (rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003-130, č. 244/2004 Sb. NSS, či ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52, nebo usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 12. 2008, č. j. 8 Aps 6/2007-247, č. 1773/2009 Sb. NSS). NSS neshledal žádné „zásadní pochybení městského soudu“ ve smyslu uvedeném v předchozím bodě, které by svědčilo o přijatelnosti kasační stížnosti. Městský soud srozumitelně a přezkoumatelně uvedl, proč námitky uplatněné stěžovatelem neshledal důvodnými, a plně přitom odkázal na odůvodnění rozhodnutí žalované, které NSS rovněž považuje za plně přezkoumatelné.

[21] Lze proto uzavřít, že ve stěžovatelově věci nedošlo k naplnění žádné z dříve uvedených podmínek přijatelnosti. NSS proto dospěl k závěru, že kasační stížnost je nepřijatelná.

IV. Závěr a náklady řízení

[22] NSS kasační stížnost jako nepřijatelnou odmítl podle § 104a s. ř. s. Nerozhodoval přitom o stěžovatelově návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť o kasační stížnosti rozhodl bez zbytečného odkladu po nezbytném poučení účastníků a učinění dalších úkonů v návaznosti na doplnění důvodů kasační stížnosti (usnesení NSS ze dne 20. 6. 2012, č. j. 6 Ads 73/2012-17).

[23] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS). Stěžovatel neměl v řízení úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalované nevznikly žádné náklady v řízení o kasační stížnosti, proto se jí náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 11. června 2025

Pavel Molek

předseda senátu